# Till Taxeringsnämnds-ordförandena

## TOR:s YTTRANDEN

Enligt 63 § taxeringsförordningen äger ledamot i taxeringsnämnd, om han deltagit i taxeringsnämndens beslut, anföra reservation mot beslutet. Reservationen skall anmälas innan sammanträdet avslutas samt, om den närmare utvecklas, avfattas skriftligen och avgivas sist vid justeringen av protokollet.

Det har av lantbrukets skattedelegation i skrivelse till Riksskattenämnden påpekats, att av ledamöter i takeringsnämnderna anförda reservationer inte följer ärendet under det fortsatta processförfarandet. Riksskattenämnden har från länsstyrelserna inhämtat att härutinnan förfares olika.

Enligt Riksskattenämndens mening är delegationens önskemål i detta avseende sakligt befogat. Önskemålet synes böra tillgodoses på så sätt, att skriftlig reservation av ledamot avgives i två exemplar, varav ett fogas vid taxeringsnämndens protokoll och ett vid självdeklarationen. Skulle blott ett exemplar avlämnas bör detta givetvis fogas vid taxeringsnämndens protokoll; det framstår som önskvärt att i dylikt fall genom taxeringsnämndsordförandens försorg en avskrift av reservationen fogas vid självdeklarationen.

Vad Riksskattenämnden sålunda framhållit får styrelsen för TOR härmed bringa till taxeringsnämndsordförandenas kännedom med hemställan om medverkan till att ett sådant förfaringssätt tillämpas som det ovan angivna.

Sedan Taxeringsnämndsordförandenas Riksförbund beretts tillfälle avgiva yttrande över 1953 års skatteflyktskommittés betänkande (SOU 1963:52) om åtgärder mot skatteflykt får förbundet anföra följande.

Kommittén har enligt direktiven haft att pröva ändamålsenligheten av ett mera allmänt hållet stadgande om hur skentransaktioner och skatteflyktsåtgärder skall bedömas. Efter ingående överväganden finner sig kommittén böra avvisa tanken på en allmän bestämmelse mot skatteflykt. Flera skäl har anförts för denna ståndpunkt. Det kunde dock ur vissa synpunkter vara önskvärt, att en sådan bestämmelse funnes till. En specifikation av tänkbara skatteflyktsfall kan av naturliga skäl inte bli fullständig. Den allmänna utvecklingen leder också till att nya fall efter hand blir aktuella. Även om fog kan finnas för uppfattningen, att det ur rättssäkerhetssynpunkt inte är försvarligt att i en bestämmelse, avsedd att tillämpas över hela området för den direkta beskattningen, begagna ett mera vagt formulerat rekvisit, synes dock även i förevarande sammanhang kunna åberopas vad kommittén beträffande liknande bestämmelser å vissa speciella områden uttalat, nämligen att man skulle kunna våga antagandet, att stadgandena haft effekt genom sin blotta existens. Kommittén har visserligen inte direkt ställt sig bakom ett sådant antagande, men det synes inte helt kunna frånkännas berättigande.



Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-07 17:23:04